

Arbeidsdepartementet
Postboks 8019 Dep.
0030 Oslo

Att : Gunnar Tveiten

Vår referanse : 415531v1
Deres referanse :
Dato : 14. oktober 2010

Høringsvar NOU 2010:5 Aktiv deltakelse, likeverd og inkludering

Norges idrettsforbund (NIF) vil gjerne benytte muligheten til å komme med synspunkter på NOU 2010:5. Etter vår mening har utvalget gjort en grundig utredning av feltet og belyst mange av utfordringene brukerne opplever med dagens organisering. NIF opplever derimot ikke at alle de foreslåtte løsningene like logiske for å møte disse utfordringene. Idrettsforbundet ønsker derfor å belyse noen faktorer som oppleves særlig viktige for våre medlemmer.

Det foreligger god dokumentasjon på effekten av økt fysisk aktivitet i forhold til forebygging og behandling av en rekke sykdommer og lidelser. *...Fysisk inaktive taper åtte til ti gode leveår i forhold til fysisk aktive* (St.meld. 47 (2008-2009) s.80) Finansiering av aktivitetshjelpemidler må derfor sees som en del av satsningen på folkehelsearbeid. Dagens aldersgrense på aktivitetshjelpemidler og utstyr til trening, stimulering og lek undergraver disse sannhetene.

Integreringsprosessen i norsk idrett har gledelig nok ført et mye bredere tilbud av aktiviteter for funksjonshemmede. Allikevel opplever mange at de nye mulighetene ikke er tilgjengelige fordi de har behov for kostnadskreven utstyr. Eksempelvis koster en sitski 35.000 kroner og en el-innebandy stol 60.000 kroner. NIF er opptatt av at livet i idretten ikke skal stoppe ved dagens aldersgrense. I tillegg er det store utfordringer i forhold til rekruttering av nyskadede over 26 år, en gruppe som har særlige behov i en rehabiliteringsfase og for å kunne leve et aktivt liv etter skaden. Det samme møter vi hos funksjonshemmede foreldre som ønsker å ta del i en aktiv fritid med sine barn. En fjerning av aldersgrensen er derfor den eneste muligheten til å oppnå like muligheter for alle til en livslang deltagelse i norsk idrett.

Aktivitetshjelpemidler krever ofte opplæring og spesialtilpasning, en kompetanse som er vanskelig å bygge lokalt. NIF er også skeptisk til kommunenes evne og vilje til å prioritere hjelpemidler som ikke dekker basisbehov eller opptrening, særlig i perioder med trang økonomi. NIF mener derfor at hjelpemidler til trening, stimulering og lek fortsatt skal lovhjemles i lov om folketrygd og tildeles gjennom hjelpemiddelformidlingssystemet. Det sikrer likhet mellom brukere i den enkelte kommune, faglighet i tildelingen og resirkulering når barn vokser fra hjelpemidlene.

Forebygging av uheldige levevaner vil ikke bare gi gevinst i form flere leveår, men det vil desto viktigere gi bedre helse i de årene vi lever... (St.meld. 47 (2008-2009) s.80)

Kort sagt; livet stopper ikke ved 26 år, og det gjør heller ikke behovet for aktivitetshjelpemidler. NIF er glade for at utvalget har kommet til samme konklusjon, og oppfordrer departementet til å følge utvalgets forslag om å fjerne aldersgrensen for aktivitetshjelpemidler og utstyr til trening, stimulering og lek (forslag 16.2.5).

Med vennlig hilsen

Odd – Roar Thorsen
1.visepresident

Mads Andreassen
Rådgiver